

Skiftebehandling dog ikke en nødvendig Følge af, at Arvingerne søge retslig Afgjørelse af deres Tvist, jfr. Bestemmelsen i §. 75, hvorefter Arvingerne uden iøvrigt at give Boets Behandling fra sig kunne forelægge Skifteretten deres Tvistigheder til Afgjørelse.

Er offentligt Skifte begyndt, men Grunden til saadan Behandling bortfalder, forinden Boet er optaget til Slutning, opstaaer det Spørgsmaal, om Arvingerne kunne fordrø sig Boet udleveret til privat Deling (§. 6). En Betingelse maa det selvfølgelig være, at de alle ere enige herom (jfr. §. 1). Er denne Betingelse tilstede og alle Kreditorerne samtykke, er det klart, at Skifteretten ikke kan nægte at udlevere Boet paa et hvilket som helst Trin af Behandlingen. Derimod er det, som bekjendt, efter den gjældende Ret et omtvistet Spørgsmaal, om Arvinger, navnlig efterat Proklama er udstedt, kunne fordrø et til Skiftebehandling overgivet Dødsbo udleveret uden Kreditorernes Samtykke. Forsaavidt Proklamaets Udstedelse kan betragtes som en Tilkjendegivelse af, at Boet skal behandles saaledes, at Gjældsansvar for Arvingerne undgaaes, og altsaa undergaa Konkursbehandling, jfr. §. 19, turde mest tale for den benægtende Besvarelse af dette Spørgsmaal. Naar der foreligger Konkurs, hør Behandlingen ei kunne standses uden Kreditorernes Samtykke. Men selv om Proklamaet er udstedt i et Bo, hvis Gjæld er vedgaaet og hvis Behandling altsaa foregaaer efter Reglerne i Kap. 4, synes Arvingernes Ret til at faae Boet udleveret at burde indskrænkes af Hensyn til Kreditorerne. Thi naar det tilstedes ved Proklama med præklusiv Virkning at opfordre disse til at anmelde deres Krav for Skifteretten, taler Billighed paa den anden Side vistnok for, at Kreditorerne kunne gjøre Regning paa, at Boet efter Proklamas Udstedelse ikke til Staaede for dem udleveres Arvingerne. Ved Forslagets §. 6 er Forholdet derfor ordnet saaledes, at intet under offentlig Skiftebehandling staaende Bo, forsaavidt Proklama er udstedt, kan udleveres Arvingerne førend efter Proklamaets Udlob og med de anmeldte Kreditors Samtykke, hvis de

ikke fyldestgøres eller Sikkerhed stilles dem for, at de ville blive fyldestgjorte til Forsaldstid.

Efter Forslagets §. 7 kan offentlig Skiftebehandling under visse Omstændigheder bortfalde i Smaa-boer, selv om der er umyndige Arvinger. Som Smaa-boer betegner Forslaget alle Boer, hvis Formue ifølge de ved Dødsanmeldelsen foreliggende Oplysninger af Skifteretten skønnes at være mindre end 200 Rd., og hvis Gjæld derhos, efter hvad der for Skifteretten opgives, skønnes ikke at overstige dette Beløb. Med Hensyn til saadanne Boer bestemmes det, at der ikke skal finde offentlig Skiftebehandling Sted, selv om dette ellers efter Reglerne i §. 2 vilde være nødvendigt, saafremt der er en eller flere myndige Arvinger, og disse saavel som Børgerne paa de umyndige Arvingers Begne strax erklære at ville vedgaa Arv og Gjæld. Naar en eller flere myndige Arvinger, skjøndt den Arv, hvorefter der er Tale, kun kan udgjøre en Ubetydelighed, drifte sig til selv at overtage Boet og underkaste sig Gjældsansvaret, kan man formentlig godt overlade Børgen paa den Umyndiges Begne at tage Bestemmelse i denne Henseende, og hvor det dreier sig om saa smaa Beløb, synes det Offentliges Kontrol med, at den Umyndige faaer den ham tilkommende Arv, uden Betænkelse at kunne indskrænkes til det Tilsyn, Skifteretten ifølge §. 77 har at føre med det private Skifte.

Andet Affnit.

Om offentligt Skifte.

I dette Affnit er Stoffet ordnet paa følgende Maade: I Kap. 2 indeholdes Bestemmelserne om det offentlige Dødsboskiftes Begyndelse og om de første Foranstaltninger ved samme, indtil Erklæring er indhentet fra Arvingerne, om de ville overtage Ansvaret for den Afdødes Gjæld eller ikke. Derefter følge i Kap. 3 de Regler, som finde Anvendelse, naar Boet skal behandles saaledes, at Gjældsansvar for Arvingerne undgaaes, altsaa først gennemgaa en Konkursbehandling, inden Arve-